

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/100/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418201464
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1418201464.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - R. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX L., a otec - C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX L., v konaní o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 27.11.2019, č.k. 25P/62/2018-82, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti o výživnom na maloletú R. K., nar. XX.XX.XXXX, a o zročnom výživnom a súvisiacom výroku o trovách konania z r u š u j e a vec sa mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom zo dňa 27.11.2019, č.k. 25P/62/2018-82, vo výroku I. zveril maloletú R. K., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca. Vo výroku II. určil, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok sú oprávnení obidvaja rodičia. Vo výroku III. uložil matke povinnosť platiť na maloleté výživné sumou 250 eur mesačne počnúc dňom 01.04.2018, a to vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám otca. Vo výroku IV. zaviazal matku zaplatiť zročné výživné za obdobie od 1.4.2018 do 30.11.2019, vo výške 4.200 eur, k rukám otca do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku V. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej len Zákon o rodine), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Za preukázané mal, že rodičia maloletej nie sú manželmi, nežijú v spoločnej domácnosti, pričom osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje otec, v ktorého starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Súd prvej inštancie vychádzal aj zo zisteného názoru maloletej, ktorá vyjadrila záujem aj naďalej ostať v starostlivosti otca. Otázka zverenia napokon v konaní sporná nebola, keďže so zverením maloletej do osobnej starostlivosti otca vyjadrila súhlasné stanovisko aj matka. Zastupovanie maloletej a správu jej majetku ponechal v dispozícii obidvoch rodičov. Uviedol, že výživné na maloletú určil v zmysle kritérií § 62, § 75 Zákona o rodine, zohľadňujúc príjmy rodičov, ich možnosti a schopnosti a majetkové pomery, ako aj vek a potreby maloletej, ktorá v školskom roku 2019/2020 navštevuje 7. triedu ZŠ. Výdavky na jej odôvodnené potreby považoval za primerané jej veku. Zohľadnil výlučnú osobnú starostlivosť otca o maloletú a skutočnosť, že rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú. Vchádzal z výpovede matky o tom, že jej aktuálny príjem je 1.500 eur. Za preukázaný mal čistý priemerný príjem matky v roku 2018 (január až august) 1.412,53 eura. Na strane otca, ktorý je konateľom a jediným spoločníkom spoločnosti S.I.A.N. s.r.o., vychádzal daňového priznania obchodnej spoločnosti k dani z príjmu právnickej osoby za rok 2017, z ktorého vyplýva základ dane 6.163,06 eur a daň 1.064,04 eur a z vyjadrenia otca, že jeho príjem je cca 1.000 eur mesačne. Za preukázané mal, že matka si vyživovaciu povinnosť k maloletej dlhodobo

plnila v minimálnom rozsahu, výživné k rukám otca začala platiť až na základe neodkladného opatrenia vo výške 100 eur mesačne od 4/2019. Počiatok určenia povinnosti matke platiť výživné ustálil v súlade s návrhom otca dňom 01.04.2018, t.j. prvým dňom mesiaca po podaní návrhu, zistiť, že matka sa na výžive a potrebách maloletej v primeranej miere nepodieľala. Zročné výživné za obdobie od 01.04.2018 do 30.11.2019 vo výške 4.200 eur, uložil matke zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 232 ods. 3 CSP. Suma zročného výživného zodpovedá výpočtu (20 mesiacov po 250 eur, so započítaním už zaplateného výživného za osem mesiacov vo výške 800 eur na základe povinnosti uloženej matke uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/42/2019-15 zo dňa 26.03.2019). O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

3. Proti tomuto rozhodnutiu v časti o výživnom na maloletú a o zročnom výživnom, podala v zákonnej lehote odvolanie matka, navrhujúc odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a výživné na maloletú určiť vo výške 150 eur mesačne od 01.08.2019 a umožniť jej zročné výživné splácať v splátkach po 100 eur mesačne. Súdu prvej inštancie vytkla, že vychádzal iba z otcom deklarovaného príjmu 1.000 eur mesačne, ktorý podľa nej nezodpovedá jeho skutočnému príjmu, ktorý je násobne vyšší. Otec je podnikateľ, majiteľ obchodnej spoločnosti a svoj príjem účelovo optimalizoval. Poukázala na jeho vyjadrenie, že jej v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva k ich rodinnému domu, vyplatil sumu 105.000 eur, na základe čoho sa stal výlučným vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti. Na vyplatenie si pritom nemusel zobrať úver a aj v konaní o vyporiadanie spoločného majetku deklaroval súdu disponovanie danou sumou na účte. Uviedla, že otec pravidelne absolvuje nákladné zahraničné dovolenky, kupuje značkové oblečenie, financuje nielen svoje potreby, ale aj svojich plnoletých detí z predchádzajúceho vzťahu. Navrhla vyžiadať výpisy z účtu otca a obchodnej spoločnosti SIAN s.r.o., v Tatra banke, za rozhodné obdobie od 01.04.2018 do rozhodnutia. Uviedla, že na svoje podnikanie a nákladov na pokrytie svojho nadštandardného životného štýlu, je schopný splácať hypotéky. Uviedla, že sama má dlh voči banke i na kreditnej karte a nemá dostatok finančných prostriedkov na dofinancovanie vlastného bývania. Uviedla, že dvakrát mesačne dochádza na Slovensko z Karlových Varov, kde sa zamestnala. Namietala určenie výživného na maloletú od 01.04.2018, pretože až do 31.07.2019 bývala s otcom a maloletou spolu v ich rodinnom dome. Uviedla, že aj keď sa v dome zdržiavala obmedzene, len za účelom trávenia času s dcérou, podieľala sa na hradení nákladov (zúčtovanie za odpad v r. 2019, platila náklady na vodu a Sipo). Tvrdila, že prispievala na stravu maloletej, financovala jej potreby, voľný čas a krúžky. Nakoľko sa otec o maloletú stará od augusta 2019, nie je dôvod za obdobie dovtedy určiť zročné výživné. Uviedla, že v rokoch 2018 a 2019 si založila živnosť, bola tri mesiace vedená na úrade práce a poberala podporu v nezamestnanosti a do mája 2019 prispievala na štúdium plnoletého syna C.. Namietala splatnosť zročného výživného, keď z peňazí z vyporiadania podielového spoluvlastníctva začala riešiť svoju bytovú otázku a nedisponuje finančnými prostriedkami na okamžité uhradenie zročného výživného. Navrhla pripojiť spis Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 40C/357/2013.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky žiadal rozsudok súdu prvej inštancie, v matkou napadnutej časti, potvrdiť. Výšku výživného pre maloletú určenú súdom prvej inštancie pokladal za primeranú. Poukázal na samotné vyjadrenie matky, že spolu nežijú 10 rokov, pričom zdôraznil, že matka sa na potrebách dcéry začala podieľať až na základe neodkladného opatrenia. Uviedol, že svoj príjem uviedol súdu a na vyplatenie matky zo spoločnej nehnuteľnosti si musel finančné prostriedky požičať.

5. Odvolací súd po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné, v dôsledku čoho je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností,

možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

7. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

8. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa, jednak na strane výživou povinného rodiča. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Dieťa má tiež právo mať úspory, ak to umožňujú príjmy rodičov. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím, relaxom a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť.

9. Na strane povinného rodiča súd prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Majetkové pomery rodiča umožňujú komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy osebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča je potrebné prihliadnuť aj vtedy, ak sa rodič vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako je potrebné prihliadať aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré rodič na seba berie. Obligatorným zákonným hľadiskom je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia. V tomto období podľa okolností konkrétneho prípadu môže osobná starostlivosť úplne vyvážiť peňažné plnenie vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča. S vývojom dieťaťa sa mení skladba starostlivosti o dieťa (pribúda školská dochádzka, záujmy, voľný čas dieťaťa), na druhej strane sa dieťa stáva samostatnejšie, čo je dôvodom, pre ktorý podiel osobného výkonu starostlivosti na vyživovacej povinnosti klesá.

10. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine). Toto pravidlo však nemožno vykladať absolútne, teda tak, že výživné by malo mať prednosť pred akýmkoľvek výdavkami rodiča, čo je vyjadrené v druhej vete ust. § 62 ods. 5 veta druhá Zákona o rodine, v zmysle ktorého pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Takýmito výdavkami môžu byť záväzky z prevzatých úverov a pôžičiek, ktoré neboli použité rodičom k uspokojovaniu jeho primeraných životných potrieb, ktoré by súčasne zodpovedali aj životnej úrovni dieťaťa. Preto napr. výdavky rodiča spojené so zabezpečením primeranej úrovne jeho bývania (splátky hypotekárneho úveru) nie sú výdavkami, ktoré by nebolo potrebné vziať do úvahy pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov rodiča. Všeobecne teda platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti.

11. Na strane druhej rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov

(§ 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventuálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale - práve so zreteľom napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote - prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelejšej spoločnosti. Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať tiež aj tvorbu úspor (§ 63 ods. 3 Zákona o rodine). Toto poňatie odôvodnených potrieb je v súlade so zásadou úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, v intenciách tejto zásady sú odôvodnené potreby dieťaťa (a tiež rozsah vyživovaciej povinnosti rodičov k dieťaťu) mimo iné aj odrazom rôznej životnej úrovne rodičov.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní o veciach maloletých, ktoré možno začať aj bez návrhu, sa súd spravuje vyšetrovacou zásadou, ktorej dôsledkom je primárna zodpovednosť súdu za zistenie skutočného stavu, ktorá je jeho povinnosťou, ktorú bude musieť splniť bez ohľadu na dôkazné návrhy a aktivity účastníkov (§ 35 a § 36 CMP). Súd je v takomto konaní povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Aj keď návrhy na ďalšie dokazovanie účastníkmi v konaní neboli produkované, súd prvej inštancie mal postupovať v súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením, mal vykonať dokazovanie na zistenie skutočného stavu, na základe ktorého by mohol ustáliť, v akej výške sú v súdnej veci dané predpoklady pre určenie výživného matky na maloletú, s prihliadnutím na všetky zákonné kritéria pre určovanie výživného na maloleté dieťa.

13. Z hľadiska skutkových podkladov pre rozhodnutie je súd v konaní o výžive maloletého podľa ust. § 111 ods. 1 písm. c) CMP povinný zisťovať skutočný stav veci (§ 35 CMP) a vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 37 CMP).

14. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru o povinnosti matky platiť na maloletú výživné vo výške 250 eur mesačne od 01.04.2018, iba na základe preukázaného príjmu matky v rokoch 2017 a 2018 (za prvých osem mesiacov) 1.412,53 eura a daňového priznania obchodnej spoločnosti S.I.A.N. s.r.o, v ktorej je otec jediným spoločníkom a konateľom za rok 2017, z ktorého skonštatoval základ dane 6.163,06 eur a daň 1.064,04 eur. Bez ďalšieho vychádzal iba z vyjadrenia otca, že v spoločnosti nie je zamestnaný a z pokladne spoločnosti si mesačne vyberá 1.000 eur. Za preukázané mal, že rodičia okrem maloletej iné vyživovacie povinnosti nemajú, keďže ani jeden z nich nepreukázal trvanie vyživovacej povinnosti k svojim plnoletým deťom z predchádzajúcich vzťahov aj po nadobudnutí ich plnoletosti. Vo vzťahu k maloletej mal za preukázané že v školskom roku 2019/2020 je žiačkou 7 triedy základnej školy. Pokiaľ konštatoval, že výdavky má maloletá primerané veku, tu treba povedať, že tieto súd prvej inštancie nemal ustálené žiadnym dokazovaním, preto jeho záver v tomto smere nevychádza zo zistenia skutočného stavu.

15. Súd prvej inštancie teda k svojmu záveru dospel bez toho, aby sa riadil vyššie spomenutými všeobecnými zásadami posudzovania vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu, t. j. komplexne preskúmal majetkové a zárobkové možnosti a schopnosti rodičov za celé posudzované obdobie (u matky za obdobie od 8/2018 do rozhodnutia, u otca za rok 2018 a čiastočne aj za rok 2019), vyhodnotil zmenu pomerov súvisiacu s výkonom osobnej starostlivosti matky o maloletú do jej odchodu do Nemecka (8/2019), či daná okolnosť má, alebo nemá vplyv na výšku výživného a to v nadväznosti aj na rozsah plnenia si vyživovacej povinnosti k maloletej do jej odchodu. V čase vyhlásenia rozsudku z výpovede matky bolo zrejmé, že na jej strane nastala podstatná zmena pomerov (uzavrela manželstvo, odsťahovala sa do Nemecka a zamestnala sa ako lektorka v Karlových Varoch), ktoré nové skutočnosti súd nezohľadnil, nevykonal dokazovanie zisťovaním príjmu matky a jej manžela, ktorého príjem uzavretím manželstva vytvára bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a teda tvorí nové majetkové pomery matky. Súd prvej inštancie nevyhodnotil kritéria pre určenie výživného na maloletú, keď nevykonal dokazovanie na preukázanie príjmu rodičov za celé posudzované obdobie. Rozhodnutie neobsahuje záver, ako zistil a vyhodnotil príjmy rodičov a tiež ich majetkové pomery v otázke ktorej sa

tvrdenia rodičov zásadne rozchádzali. Neskúmal oprávnené náklady maloletej a ich dôvodnosť, ktoré sú nevyhnutné pri určovaní výživného, kedy až na základe ustálenia ich výšky ich potom možno premietnuť do rozhodnutia o výživnom. Okrem nákladov na odôvodnené potreby maloletej, nezisťoval ani priemerné mesačné výdavky u oboch rodičov, prípadne existenciu finančných záväzkov (keď podľa vyjadrenia otca sa z dôvodu vyplatenia matky zadĺžil), tieto podstatné skutočnosti žiadnym spôsobom zisťované neboli. V posudzovanom prípade z odôvodnenia vzťahujúceho sa k výroku o výživnom na maloletú nie je možné ustáliť, či súd prvej inštancie na uvedené zákonné kritériá na strane rodičov a maloletej prihliadal, akým spôsobom ich vyhodnotil, čoho následkom je úvaha odvolacieho súdu o nedostatočnom objasnení skutkového a právneho základu rozhodnutia.

16. Za popísanej situácie odvolací súd musí skonštatovať, že v súdnej veci súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia neúplne zistil skutočný stav a tento nedostatok nemožno napraviť (z dôvodu rozsiahlosti potrebného dokazovania) odvolacím súdom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok už len z tohto dôvodu, bez toho, aby sa zaoberal inými dôvodmi odvolania matky, podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni na základe opravných prostriedkov preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného mimosporového konania vyjadrený v článkoch 1, 4 a 6 CMP v spojení s článkom 46 a násl. Ústavy a nie nahrádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

17. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná dokazovanie v hore naznačenom smere, komplexne objasní a zhodnotí schopnosti, možnosti a zárobkové a majetkové pomery oboch rodičov za celé posudzované obdobie a ich výdavky, vo vzťahu k matke bude zisťovať príjem jej manžela a vo vzťahu k otcovi príjmy z jeho podnikateľskej činnosti, vyhodnotí (majetok) aktíva a pasíva obchodnej spoločnosti S.I.A.N. s.r.o, prostredníctvom ktorej otec podniká ako jediný spoločník a to za celé posudzované obdobie. Dokazovanie doplní aj na zistenie a ustálenie nákladov na odôvodnené potreby maloletej. Súčasne súd prvej inštancie, vykoná dokazovanie (prípadne toto aj zopakuje) v súlade s ust. § 188 a § 195 a násl. CSP (najmä ust. § 204 CSP) a súčasne umožní účastníkom konania vyjadriť sa k dôkazom (§ 182 CSP). Za účelom zistenia majetkových pomerov rodičov a odstránenia ich rozporných tvrdení v tomto smere doplnení dokazovanie pripojením spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 40C/357/2013 vedeného vo veci vyporiadania ich podielového spoluvlastníctva.

18. Po vykonanom dokazovaní v načrtnutom smere súd prvej inštancie opätovne vec právne posúdi v zmysle vyššie spomenutých zásad a vo veci nanovo rozhodne, s tým, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP)

19. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie opätovne rozhodne o trovách prvoinštančného konania a v súlade s ust. § 396 ods. 3 CSP a § 58 CMP rozhodne j o náhrade trov tohto odvolacieho konania

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).